

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/218/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714205957
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1714205957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o, IČO: 35 724 803, so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o, IČO: 36 613 843, advokátska kancelária, so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: R. T., O. XX.X.XXXX, Z. V.: B. XX, V., o zaplatenie 3. 682,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č. k. 6C/287/2015 - 68 zo dňa 2.5.2017, takto

rozhodol:

. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Pezinok, č. k. 6C/287/2015 - 68 zo dňa 2.5.2017 v napadnutej časti zamietajúceho výroku m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške

9 % ročne zo sumy 32,36 eur od 3.5.2011 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 3.5.2011 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 3.5.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 3.5.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 21.5.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 21.6.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 21.7.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 23.8.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 21.9.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 21.10.2011 do zaplatenia,
9,25% ročne zo sumy 71,43 eur od 22.11.2011 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.12.2011 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.1.2012 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.2.2012 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.3.2012 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.4.2012 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 22.5.2012 do zaplatenia,
9 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.6.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.7.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.8.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.9.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 22.10.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.11.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.12.2012 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 22.1.2013 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.2.2013 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.3.2013 do zaplatenia,
8,75 % ročne zo sumy 71,43 eur od 23.4.2013 do zaplatenia,
8,5 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.5.2013 do zaplatenia,

8,5 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.6.2013 do zaplataenia,
8,5 % ročne zo sumy 71,43 eur od 23.7.2013 do zaplataenia,
8,5 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.8.2013 do zaplataenia,
8,5 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.9.2013 do zaplataenia,
8,5 % ročne zo sumy 71,43 eur od 22.10.2013 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.11.2013 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 24.12.2013 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.1.2014 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.2.2014 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.3.2014 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 23.4.2014 do zaplataenia,
8,25 % ročne zo sumy 71,43 eur od 21.5.2014 do zaplataenia.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 40%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Pezinok (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom č. k. 6C/287/2015 - 68 zo dňa 2.5.2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 889,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,52 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako úverovým veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom bola dňa 18.11.2010 uzavretá zmluva č. XXXXXXXX o poskytnutí rýchlej pôžičky, v zmysle ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 3. 000,-eur, s ročnou úrokovou sadzbou 30,10 %, ktorú mal žalovaný vrátiť 42 - dvomi mesačnými splátkami po 110,50 eur, pri RPMN 30,10 % a priemernej RPMN 20,68 %. Spolu mal žalovaný vrátiť 4. 641,- eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 22.4.2011 vyzval pôvodný žalobca žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Dlžnú istinu 4. 563,65 eur mal žalovaný uhradiť najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 11.8.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. predmetnú pohľadávku postúpila žalobcovi.

3. Súd prvej inštancie právny vzťah založený označenou zmluvou posúdil ako vzťah, v ktorom má žalovaný postavenie spotrebiteľa a skutkový stav vyhodnotil podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/, § 11 ods. 1 písm. a/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že v predmetnej zmluve je uvedený údaj o schválenej pôžičke 3 000,- eur, avšak celková suma pôžičky je uvedená v sume 4. 641,- eur. Údaje v zmluve sú vypísané tlačeným písmom, z čoho je zrejmé, že údaje do zmluvy zadával veriteľ. Súčasťou zmluvy majú byť aj Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú ale napísané malým písmom a voľným okom sú úplne nečitateľné. Z uvedeného potom podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že v zmluve je neurčito uvedený údaj o výške pôžičky, keď v skutočnosti bola poskytnutá pôžička 3.000,-eur, pričom ale v zmluve je uvedená celková suma pôžičky 4. 641,-eur, čo nezodpovedá skutočnosti. Zmluva neobsahuje termíny splátok a nie je zrejmé, z čoho mesačná splátka 110,50 eur pozostáva. Súd prvej inštancie poukázal na to, že právny predchodca žalobcu má v žiadosti k zmluve o poskytnutí pôžičky predformulované aj vyhlásenie dlžníka, že je oboznámený a súhlasí so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej aj VOP), pričom je ale zrejmé, že žalovaný ako dlžník nemal možnosť toto predformulované vyjadrenie veriteľa nejakým spôsobom ovplyvniť, čo vzbudzuje pochybnosti o tom, či v čase akceptácie zmluvy mal žalovaný vôbec možnosť oboznámiť sa s vopred pripravenými Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú nakoniec v takom technickom vyhotovení, že sú nečitateľné, a teda formálne nedostupné. Keďže veriteľ nepreukázal oboznámenie sa protistrany so Všeobecnými obchodnými podmienkami, s poukazom aj na predformulované vyhlásenie veriteľa, nemôže táto praktika veriteľa podľa názoru súdu prvej inštancie požívať právnu ochranu, preto žalovaného ako dlžníka Všeobecné obchodné podmienky nemôžu zaväzovať. Súd prvej inštancie uviedol aj to, že spotrebiteľské zmluvy by v zásade mali byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľné, prehľadné a logicky usporiadané. Zmluvné dojednania by mali mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť výrazne menšej veľkosti než ostatné dojednania, nesmú byť usporiadané tak, aby vzbudzovali dojem menej podstatného významu. V prejednávanej veci Všeobecné obchodné podmienky takéto požiadavky nespĺňajú. Na základe uvedeného potom súd prvej

inštancie predmetnú pôžičku (úver) vyhodnotil, ako úver bez úrokov a poplatkov a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi len istinu nevrátenej pôžičky (úveru).

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,52 %.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal v rozsahu nepriznaného úroku z omeškania z priznanej istiny, ako aj proti výroku o trovách konania odvolanie žalobca. Súdu prvej inštancie vytýka, že jeho rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že aj keď je úver považovaný za úver bez úrokov a bez poplatkov, uvedenú skutočnosť nemožno spájať s nárokom na úrok z omeškania z priznanej dlžnej sumy. Úrok z omeškania predstavuje zákonný úrok z omeškania, zo sumy istiny pri úrokovej sadzbe určenej v zmysle zákonných ustanovení, odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dobrovoľnú úhradu. Nárok na úrok z omeškania vzniká žalobcovi, ako veriteľovi priamo zo zákona a je dôsledkom omeškania dlžníka s úhradou dlžnej sumy, na ktorý veriteľovi vzniká nárok týmto okamihom, pričom zároveň zvyšuje snahu dlžníka o úhradu dlžnej sumy v čo najkratšom čase, keďže v prípade neúmerne dlhého časového obdobia s úhradou dlžnej sumy rastú aj úroky z omeškania. Žalobca tvrdí, že nárok na úrok z omeškania uplatnený z dlžnej sumy odo dňa omeškania s úhradou dlžnej sumy je zákonný nárok, ktorý nemožno stotožňovať s posúdením predmetného úverového vzťahu ako bezúročného a bezpoplatkového. Preto ak súd prvej inštancie žalobcovi časť istiny priznal, je zrejmé, že si svoj nárok uplatnil v prevažnej časti dôvodne, a teda žalovaný sa s úhradou dlžnej sumy dostal do omeškania. Žalobca ďalej namieta, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nešpecifikoval spôsob výpočtu nároku na náhradu trov konania. Žalobca je toho názoru, že v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP úspech strany konania ktorej vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu strany, ktorej vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených trov na uplatňovanie alebo bránenie práva. Keďže žalobcovi bola priznaná istina 2 889,50 eur, a nárok bol zamietnutý v istine 792,76 eur, mal žalobca v konaní úspech v rozsahu 78,47% a žalovaný v rozsahu 21,53%. Úspech žalobcu v konaní bol potom 56,94% a v tomto rozsahu mal mu byť súdom prvej inštancie priznaný nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené žalobca odvolaciu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a priznal mu úrok z omeškania, ako aj ním vyčíslenú náhradu trov konania.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie prejednávany zmluvný vzťah podľa zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 18.11.2010 vyhodnotil v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako úver bezúročný a bez poplatkov, ktoré právne posúdenie žalobca vychádzajúc z ním uplatnených odvolacích námietok nepopiera. Namieta len právny záver súdu prvej inštancie o tom, že mu nepatrí ani úrok z omeškania a tento rozsah sa v zmysle odvolania žalobcu stal predmetom odvolacieho konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí ostatných nárokov uplatnených žalobcom žalobou z 20.6.2014 nadobudlo právoplatnosť, pretože proti výroku napadnutého rozsudku v danom rozsahu odvolanie podané nebolo.

9. Úverový záväzok žalovaného právny predchodca žalobcu zosplatnil listom z 22.4.2011, ktorým zároveň žalobcu vyzval na zaplatenie nedoplatku 4. 563,65 eur do 3 odo dňa doručenia predmetnej výzvy, ktorú žalovaný prevzal 29.4.2011 (č. I. spisu 5,6). Dôvodom zosplatnenia bola skutočnosť, že žalovaný záväzok vrátiť pôžičku v dohodnutých splátkach zročných k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca riadne a včas neplnil, keď dňa 21.12.2010 zaplatil len jednu splátku. Zostávajúcich 41 splátok neuhradil. Celý záväzok mal byť zročný v máji 2014.

10. Zmluva o úvere, pod ktorý právny režim patrí aj prejednávana zmluva je absolútnym obchodným právnym vzťahom, na ktorý sa vzťahuje Obchodný zákonník, to však ale nevyklučuje posúdenie danej veci aj v zmysle § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> o spotrebiteľských zmluvách, keďže v danej veci bola medzi stranami uzavretá zmluva o splátkovom úvere, pričom právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ podnikateľ, t.j. ako osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, t. j. ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo

inej podnikateľskej činnosti. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Tento záver prijal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 4M Cdo/17/2014, 8MCdo/13/2014, 2MCdo/5/2015, 3MCdo/12/2014, 4MCdo/4/2014 a 8MCdo/3/2015, 3MCdo/14/2014 <<http://merit.slv.cz/3Mcd014/2014>>, v ktorých uviedol, že keďže ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> nadobudlo účinnosť 1.4.2015 a tento predpis nemá prechodné ustanovenia, potom sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Okrem uvedeného, v čase uzavretia prejednávanej zmluvy dňa 18.11.2010 ustanovenie § 52 ods. 2 OZ ukladalo ešte i povinnosť použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

11. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení k času úkonu zosplatnenia môže, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 (zosplatnenie pohľadávky) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130?ucinost=22.4.2011>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Uvedené ustanovenie sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky, ale sleduje aj zamedzenie výkonu tohto práva, v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa je iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Samotné ustanovenie § 565 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> umožňuje, aby v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Povinnosťou veriteľa je teda upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva podľa § 53 ods. 8 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Takéto upozornenie v súdnej veci žalobca nepredložil. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (pozri Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP - I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s. r. o., Bratislava, 2015, komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759). Z uvedeného potom vplyva, že pokiaľ v súdnej veci žalobca síce vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy listom zo dňa 22.4.2011, a súčasne vyhlásil úver aj za predčasne splatný, bez preukázania upozornenia žalovaného na to, že toto právo využije, nemá takýto úkon na uplatnenie práva zosplatniť úver následok zosplatnenia úveru. Preto v súdnej veci nemožno vychádzať z toho, že sa prejednávany úver stal predčasne splatným, a teda záväzok žalovaného zanikol zročenosťou poslednej splátky splatnej v máji 2014. Pokiaľ žalobca do odvolacieho konania doplnil listinný doklad z 30.3.2011 označený ako upozornenie na stratu možnosti splátok, odvolací súd na tento dôkaz nemohol prihliadnuť, keďže obsah spisu nenasvedčuje tomu, že by žalobca bez svojej viny nemohol tento dôkaz uviesť a predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie, respektíve do uznesenia, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené (č. I. spisu - 63-64). Odvolací súd preto dospel k záveru, že na strane žalobcu nebola splnená podmienka prípustnosti uplatňovania nových skutočností a dôkazov v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d/ CSP, spočívajúca v jeho objektívnej nemožnosti v prvoinštančnom konaní do rozhodnutia súdu predložiť nové prostriedky procesného útoku (skutočnosti a dôkazy).

12. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok (§ 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka). Úverový úrok je teda náležitosťou úverového právneho vzťahu a predstavuje odmenu veriteľa za to, že dlžníkovi poskytol finančné prostriedky. Veriteľovi, ktorý poskytuje úver dlžníkovi vzniká nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru spolu s

právom na zmluvné úroky, ak takéto zmluvné dojednanie zodpovedá zákonnej úprave (v súdnej veci súd prvej inštancie prijal právny záver, že žalobcovi zmluvný - úverový úrok nepatrí pre rozpor náležitosti prejednávanej zmluvy so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

13. V prípade, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Takýmto plnením je aj úverový dlh, ktorým je v súdnej veci úverový zostatok bez úrokov a bez poplatkov. Úrok z omeškania je odlišným inštitútom od zmluvného úroku a je vzhľadom na charakter daného sporu definovaný v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dôvodnosť tohto nároku zákon o spotrebiteľských úveroch neobmedzuje a vzniká výlučne ako dôsledok omeškania s plnením peňažnej povinnosti. Z uvedeného pre danú vec potom vyplýva, že pokiaľ žalovaný úverové splátky (aj keď určené v nesprávnej výške) riadne a včas neplatil (do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca) dostal sa z tohto dôvodu do omeškania a žalobca má nárok na zaplatenie uplatneného úroku z omeškania, nie však od neúčinného zosplatenia, ale od omeškania každej nezaplatennej splátky, ktoré nastalo vždy od 21. dňa kalendárneho mesiaca s prípadným posunom na najbližší pracovný deň, ak deň splatnosti pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok (§ 122 OZ). Žalobca žiadal úrok z omeškania v sadzbe 9,25% od 3.5.2011, ku ktorému dňu boli zročné splátky za január, február, marec, apríl 2011. Výška uplatneného úroku z omeškania nesmie prevýšiť najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 označeného nariadenia je výška úrokov z omeškania ak záväzkový vzťah vznikol do 1.2.2013 o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom v čase od 13.5.2009 do 12.4.2011 bola táto sadzba 1%, od 13.4.2011 do 12.7.2011 bola táto sadzba 1,25%, od 13.7.2011 do 8.11.2011 bola táto sadzba 1,5%, od 9.11.2011 do 13.12.2011 bola táto sadzba 1,25%, od 14. 12. 2011 do 10.7.2012 bola táto sadzba 1%, od 11.7.2012 do 31. 1.2013 bola táto sadzba 1,75%, od 1. 2.2013 do 7.5.2013 bola táto sadzba 0,75%, od 8.5.2013 do 12.11.2013 bola táto sadzba 0,50%, od 13.11.2013 do 10. 6. 2014 bola táto sadzba 0,25%.

14. Na základe uvedeného, pre nesplnenie podmienok na potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) ani zrušenie (§ 389 ods. 1 CSP) napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 CSP) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom bolo zohľadnené to, že žalovaný dňa 22.12.2010 zaplatil 110,50 eur. Pri povinnosti žalovaného vrátiť úverovú (požičanú) istinu 3. 000,- eur v 42 mesačných splátkach, pripadá na jednu splátku povinnosť úhrady 71,43 eur (3. 000,- eur deleno 42 splátok). Úhradou z 22.12.2010 bola potom vysporiadaná splátka za mesiac december v plnej výške 71,43 eur a vo výške 39,07 eur splátka za január 2012. Ďalej bolo zohľadnené to, že žalobca úrok z omeškania žiadal najskôr od 3.5.2011, čo dopadá na splátky za január, február, marec, apríl 2011, ktoré sa stali zročnými pred týmto dátumom, a zohľadnené bolo aj to, že úrok z omeškania si žalobca uplatnil vo výške 9,25%, a preto z dôvodu viazanosti žalobným petitom, bola táto výška úroku z omeškania priznaná aj u splátok za mesiace júl, august, september, október 2011, kedy by mal žalobca podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. nárok na vyšší úrok z omeškania.

15. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nevyžadovalo potrebu doplnenia príp. zopakovania dokazovania na pojednávaní, nakoľko súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu (t. j. potrebnom pre rozhodnutie) zistil skutkový stav veci. Podľa § 384 CSP odvolací súd zopakuje dokazovanie v potrebnom rozsahu sám iba vtedy, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V danej veci však odvolací súd nebol názoru, že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí tak vychádzal iba zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie.

16. O nároku na náhradu trov celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho) rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> v spojení s § 255 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> so zreteľom na pomer úspechu strán sporu. Žalobca sa v prejednávanej veci ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 2.5.2017 domáhal zaplatenia istiny 5. 727,78 eur (istina 3. 682,26 eur + 2. 045,52 eur - úrok z omeškania v sadzbe 9,25 % ročne zo sumy 3. 682,26 eur od 3.5.2011 do 2. 5. 2017). Priznaný mu bol nárok zodpovedajúci sume 4. 061,55 eur (istina 2. 889,50 eur + 1. 172,05 eur - úrok z omeškania podľa výroku tohto rozsudku do 2.5.2017). Pomer úspechu strán sporu potom bol 70 % u žalobcu a 30 % u žalovaného. Preto žalobcovi, ako úspešnejšej strane v spore, patrí náhrada trov konania v rozsahu 40

% (70% mínus 30%), o ktoré jeho úspech prevýšil úspech žalovaného. O výške náhrady trov celého (prvoinštančného, ako aj odvolacieho) konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 odsek 2 CSP) .

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).